

KOLENDAR DOGODKOV

4. november – biblična skupina: letos vabljeni na biblično skupino, ki poteka vsak drugi torek ob 19.00 uri na župnišču v Cirkovcah – vabljeni tudi iz drugih župnij.

5., 12., 19. in 26. november: vsako sredo pri sveti maši ob 18.00 uri preberemo del spominov (vsakokrat $\frac{1}{4}$ od vseh imen) na vaše rajne in zanje darujemo sveto mašo.

7. november – sveti Lenart: ob godovnem zavetniku naše pokopališke kapele bo jutranja sveta maša ob 7.30 uri v tej kapeli (večerna sveta maša ob 18.00 bo v baziliki).

16. november – srečanje zakoncev jubilentov (20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60 ... let skupnega življenja). Zahvalna sveta maša bo ob 10.00 uri. Prijavite se patrom!

27. november ob 16. uri – izdelovanje adventnih venčkov. Vabljeni mladi in stari, da nekaj naredimo za Karitas ter se družimo kot župnija.

30. november – prva adventna nedelja.

7. december – miklavževanje za otroke, po sveti maši ob 16.00 uri v baziliki.

Mladinska skupina: 15. 11., 29. 11, 13. 12. in 27. 12. 2025, vedno ob 19. uri v samostanski obednici. Vabljeni!

ŽIVLJENJE V ŽUPNIJI V OKTOBRU 2025:

KRSTI: Tim Kitak (Stoperce/Bakovci), Ariana in Aurora Vidovič (Nova vas pri Ptujju), Zara Medved (Podložje), Zoja in Zala Lepej (Ptujaska Gora).

POROKE: Domen Fajfar in Nastja Cvetrežnik iz Maribora

UMRLI: Neža Soršak iz Podlož (pogreb v Kidričevem)

B A Z I L I K A

ŽUPNIJSKI LIST
NOVEMBER 2025

UČIMO SE ŽIVETI, DA BOMO ZNALI UMRETI

November je mesec, ko se spominjamo naših pokojnih in se ob tem zavedamo tudi lastne minljivosti.

V sodobnem svetu pogosto živimo tako, kot da bomo živeli večno. Zasedeni smo s cilji, opravki, načrti za prihodnost. Smrt, ta neizogibna spremljevalka življenja, pa ostaja potisnjena na rob zavesti – kot nekaj oddaljenega, neprijetnega, celo zastrašujočega. A paradoksalno prav zavedanje minljivosti lahko da našemu življenju globlji smisel. Morda se moramo učiti živeti, prav zato, da se bomo znali v miru posloviti, ko pride čas.

Filozofi, od Sokrata do modernih mislecev, so se strinjali: tisti, ki se uči umirati, se uči živeti. Sokrates je ob svoji obsodbi trdil, da se pravi modrec smrti ne boji, saj življenje ni vredno, če ga preživimo brez samorefleksije.

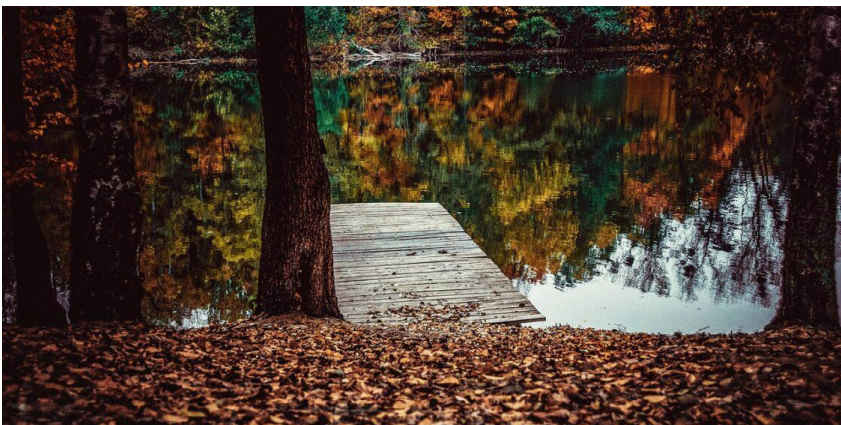
Tudi budistična tradicija spodbuja k meditaciji o smrti kot načinu osvobajanja od navezanosti in iluzij. Zavedanje, da je čas omejen, nas lahko prebudi. Pomaga nam razlikovati pomembno od nepomembnega.

Župnija Ptujaska Gora, Ptujaska Gora 40, 2323 Ptujaska Gora
Tel.: 02 794 42 31, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
Župnijski list na internetu: <http://www.ptujaskagora.eu/>
Izdala: Župnija Ptujaska Gora, ureja in odgovarja: p. Toni Brinjovc

Ko pogledamo življenje skozi prizmo minljivosti, postanejo nepotrebni prepiri, zavisti in hitenje brez cilja nesmiselni. Kar ostane, so odnosi, ljubezen, lepota trenutka in iskrenost do samega sebe.

Učiti se živeti ne pomeni zgolj zbirati izkušnje ali si nabirati dosežke. Gre za proces notranjega zorenja – razvijanje sposobnosti za sočutje, odpuščanje, hvaležnost. Gre za to, da smo prisotni – tukaj in zdaj – in znamo iz trenutkov iztisniti bistvo. V vsakodnevnem življenju to pomeni tudi prevzemanje odgovornosti za svoje besede in dejanja. Pomeni, da znamo reči “oprosti” in da se znamo veseliti majhnih stvari. Da znamo prisluhniti – ne le drugim, temveč tudi sebi.

Smrt ni nasprotje življenja – je njegov del. Tako kot dihanje ima svoj ritem – vdih in izdih – ima tudi življenje svoj začetek in konec. Zrelost človeka se ne meri le po tem, kako zna praznovati rojstva, ampak tudi po tem, kako zna sprejeti slovo. Ko se učimo živeti v polnosti, okušati življenje, se hkrati pripravljamo na umiranje – ne v strahu, temveč v miru. Takrat smrt ni več grožnja, temveč prehod, za katerega vemo, da nas bo nekoč doletel. Sploh, če verujemo, da je vse kar je storjeno in živeti v ljubezni, shranjeno za večnost. Učiti se živeti pomeni vsak dan izbrati avtentičnost pred udobjem, iskrenost pred iluzijo, prisotnost pred bežanjem. In ko enkrat znamo živeti na ta način, se smrti ne bomo bali. Morda nas bo presenetila, toda ne bo nas premagala. Ker je za nas vse nekdo premagal smrt in to je Jezus Kristus.

*»In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveljani.«
(Rim 8, 17)*

TRENUTEK ZA RAZMISLEK

*Kdaj in kje se jaz osebno najbolj učim živeti?
Drži pregovor: kakor boš živel, tako boš umrl?
Kaj mi pomaga, da bom pripravljen na smrt?*

Kaj je prostovoljno končanje življenja?

Prostovoljno končanje življenja pomeni, da posameznik na lastno željo in zavestno zaprosi za pomoč pri smrti, kadar trpi zaradi neozdravljive bolezni ali neznosnega trpljenja. To lahko vključuje **evtanazijo** (ko drugo oseba, običajno zdravnik, povzroči smrt na prošnjo bolnika) ali **zdravniško pomoč pri samomoru** (ko zdravnik bolniku omogoči, da si sam povzroči smrt z zdravilom). Takšna dejanja so pravno dovoljena le v nekaterih državah in pod strogimi pogoji. Tej vrsti samoodločanje nasprotujejo domala vse verske skupnosti. Nismo z lastno voljo prišli na ta svet in tudi nimamo pravice sami odločati kdaj ga bomo zapustili.

Imamo drugo rešitev: PALIATIVA

Paliativna oskrba pa ne vključuje pospeševanja smrti, temveč se osredotoča na **lajšanje trpljenja in izboljšanje kakovosti življenja** pri ljudeh z napredovalimi ali neozdravljivimi boleznimi. Cilj paliative je, da bolnik preživi zadnje obdobje življenja čim bolj mirno, dostojanstveno in brez nepotrebnega trpljenja.

Glavni poudarki paliativne oskrbe:

- 🩺 **Lajšanje simptomov** – kot so bolečina, slabost, težko dihanje, utrujenost, tesnoba ali depresija.
- ❤️ **Psihološka, socialna in duhovna podpora** – pomoč bolniku in družini pri soočanju z boleznijo, strahom, žalostjo ali vprašanji o smislu in koncu življenja.
- 👨👩👧👦 **Podpora družini in svojcem** – tudi po smrti bolnika, v obdobju žalovanja.
- 🧑🏻‍⚕️ **Multidisciplinarni pristop** – vključuje zdravnike, medicinske sestre, psihologe, socialne delavce, duhovnike in druge strokovnjake.
- 🌿 **Spoštovanje dostojanstva in želja bolnika** – odločitve o zdravljenju, kraju bivanja (dom, bolnišnica, hospic) in načinu obravnave.